

[Skræppenborg-Nielsen.]

Nu står der i lovforslagets § 1, at ministeren kan lade et sådant hospital opføre. Se, det er vist ord, der har stået i andre tilsvarende lovforslag, hvor man her fra folketinget har sagt, at nu er der givet ministeren bemyndigelse til, at et eller andet hospital kan opføres. Efter min mening burde der egentlig stå, at et sådant hospital skal opføres. Vi har jo herinde været vidne til, at statshospitaler, hvis opførelse er vedtaget for adskillige år siden, endnu ikke er bygget, og som sagt haster det efter vor opfattelse med at få disse hospitaler bygget.

Jeg ved godt, at det koster penge. Nu så vi jo — eller hørte i hvert fald om — fjernsynsudsendelsen fra Middelfart statshospital, og der er vel næppe tvivl om, at folk ude omkring i stjerne har grædt en lille tåre, ja, at tårene har rendt, og det er meget pænt af folk, men det hjælper jo ikke noget, at tårene render, hvis man ikke samtidig er villig til at betale de skatter, som det koster at modernisere ikke alene statshospitalerne, men også en hel del andet, som trænger til forbedring.

Grethe Philip: At behovet for en væsentlig udbygning af vore muligheder for behandling af de sindslidende er stort, fremgår jo ganske klart både af de betænkninger, der er afgivet om spørgsmålet, og af de bemærkninger, der er knyttet til det foreliggende lovforslag. Lægevidenskabens udvikling har betydet, at vi nu har langt større muligheder end før for at behandle de sindslidende, og det er mit indtryk, at der efterhånden ude i befolkningen er ved at ske en ændring i indstillingen til dette spørgsmål. Tidligere var der vel forbundet en vis uhygge med disse sygdomme; der var mennesker, som følte en vis skam ved at fortælle om, at nogen af deres pårørende var sindslidende. Alt dette er nu ved at fortage sig i takt med, at man ser, at også disse sygdomme i mange tilfælde kan helbredes, eller at i hvert fald symptomerne kan afsvækkes meget stærkt.

Patientpresset er overalt stort, men vi ved, at det er særlig stort allerede nu i Københavns amt, og at det fremover vil stige ganske betydeligt i forbindelse med

befolkningstilvæksten. Jeg kan derfor på mit partis vegne varmt tilslutte mig det foreliggende lovforslag om oprettelse af et nyt statshospital i Københavns amt ude i Herlev.

Der er imidlertid et par ting, jeg gerne vil sige i forbindelse med dette lovforslag. Selv om vi begynder meget hurtigt på opførelsen af statshospitalet — det håber jeg vi gør — vil der antagelig alligevel gå det meste af måske en 7-8 år, inden det står færdigt. I de år vil presset på statshospitalet i Glostrup være i stadig stigning, og derfor vil jeg meget anbefale, at man omgående går i gang med at skaffe plejehjemspladser; det vil man formodentlig kunne gøre meget hurtigere, end man kan færdiggøre hospitalsbyggeriet. Vi har en grund ude i Skovlunde, og jeg vil meget stærkt anmode indenrigsministeren om, at man omgående går i gang med at skaffe flere plejehjemspladser; så vidt jeg forstår, vil de, indtil statshospitalet står færdigt i Herlev, kunne være under tilsyn af statshospitalet i Glostrup; man har fortilfælde for det fra dengang dette hospital blev bygget, og vi vil ved at overføre en del af de varige patienter — det er jo bl. a. de senil-konfuse, det drejer sig om — kunne åbne pladser for andre patienttyper, hvorved presset vil kunne aflastes betydeligt.

Det siges i bemærkningerne til lovforslaget, at det ville være ønskeligt, at der, så vidt det overhovedet er muligt, knyttes børnepsykiatriske afdelinger til alle kommende nye statshospitaler, altså også til dette. Det kan jeg for så vidt helt tilslutte mig; men jeg beklager lidt, at døren ligesom åbnes en lille smule på klem for, at det alligevel ikke gennemføres. Kunne vi ikke i stedet for denne ikke helt faste udtalelse få et sikkert tilsagn fra indenrigsministeren om, at der i tilknytning til dette kommende statshospital oprettes en børnepsykiatrisk afdeling, at det altså kommer til at stå en lille smule skarpere, end det i øjeblikket er formuleret i bemærkningerne? Som tilsynsrådsmedlem ved et af vore behandlingshjem for sindslidende børn har jeg erfaring for, hvor uhyre stor mangel der er netop på muligheder for at behandle sindslidende børn, og jeg ville derfor være glad for, at det lå fuldstændig fast, at vi fik en udvidelse af hospitalspladserne for denne patientgruppe.